

[Alfred Jensen.]

i drift, og vi tror, man må regne med, at hvis man skrider til takstforhøjelser af denne art, vil der komme en sådan nedgang i passagertallet, at det bliver en tvivlsom fordel, man her opnår.

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor man kommer med et sådant forslag. Jeg erindrer, at da vi for et par år siden diskuterede betimeligheden af at indføre 65-billetterne, blev der også talt om, at det var en slags social foranstaltning. Heroverfor gjorde ministeren opmærksom på, at det ikke var nogen egentlig social foranstaltning, men at den var dikteret af forretningsmæssige hensyn; dels fik man trafikken lagt om, og dels lokkede man ældre mennesker ud at rejse, og resultatet blev derfor, at statsbanerne fik deres indtægter forøget. Jeg tror, den problemstilling er rigtig, og jeg tror også, den ville være rigtig at anvende i forbindelse med de problemer, som ministeren her tumler med.

Vi tror, at man snarere skulle sætte priserne ned, så man fik flere passagerer at køre med i togene. Hensigten med statsbanernes anlæg af spor og anskaffelse af materiel må vel være, at man skal betjene befolkningen og give den så billige transportmuligheder, som man kan. Jeg ser ikke rettere, end at man er i stand til det. Går man den vej, som er foreslået, tror jeg, passagerantallet går ned, og at man forcerer udviklingen i retning af mere motoriseret trafik. Jeg forstår, man er klar over, at det vil ske, og der er da også fra visse sider betænkeligheder ved at presse udviklingen ind i de baner. Vi kan altså ikke gå ind for takstforhøjelserne.

Der har været talt om nærtrafikken, og jeg vil da også gerne knytte et par bemærkninger til dette problem. For år tilbage var det vel nok de bedst stillede, der flyttede væk fra hovedstaden og ud i omegnskommunerne, og under disse omstændigheder kunne det måske være forsvarligt, at man ikke så så nøje på, hvor høj billetprisen blev for kørsel fra omegnskommunerne ind til centrum. Men efterhånden som boligbyggeriet foregår i stadig større udstrækning uden for den egentlige hovedstadskommune, efterhånden som den jævne mand må søge langt ud for at få lejlighed, bliver det et problem af social art, som vi ikke hidtil har stået

over for, i hvert fald ikke i samme målestok som nu. Vi ved, at mange af dem, der flytter 10-15 km bort, må betale en overmåde stor husleje, men f. eks. unge mennesker, der ikke vil bo alt for dårligt, eller som måske bare ønsker at få en lejlighed, bliver nødt til at flytte ud og må betale huslejer på både 200 og 300 kr. om måneden. Det kan ikke være rimeligt, at de, som lægger deres arbejdskraft her i byen, men som af boligsituationen er tvunget til at flytte ud og betale en stor husleje, også skal betale en sådan pris, som nu forlanges, for at køre frem og tilbage mellem hjem og arbejdsplads.

Det er problemer, som må ses under en anden synsvinkel end den almindelige takstpolitik, og jeg vil rejse det spørgsmål, om ikke det vil være muligt at finde frem til enhedspriser for jernbanetrafikken i hovedstadsområdet. Jeg kan ikke overskue den økonomiske rækkevidde heraf, men forstår naturligvis, at der er problemer; alligevel må man sige, at den mand og kvinde, som har deres arbejdsplads her i byen, og som ikke kan få bopæl her, egentlig ikke burde stilles ringere end den, der har bopæl herinde i byen. Derfor er der noget rimeligt i, at de, der skal køre den lange vej med bus og jernbane, ikke kommer til at betale mere for det, men at det udlignes over en eller anden puljeordning. Jeg anbefaler, at man i udvalget tager dette spørgsmål op til overvejelse og helst til løsning på en sådan måde, at man kommer uden om de forhøjelser, der her er foreslået, hvis ikke man kan komme videre, men jeg håber, man vil kunne komme videre.

Det fremgår af disse bemærkninger, jeg her har fremsat, at vi ikke er særlig velvilligt indstillet over for det forslag, der her er til behandling. Hvis det ikke bliver ændret i retning af det, jeg her har talt for, skal man ikke regne med vor medvirken til dets gennemførelse; så må vi stemme imod lovforslaget, når det kommer til endelig afstemning.

Aksel Larsen: Hvad angår de allerfleste paragraffer i det foreslåede forslag til statsbanelov, kan jeg kun give dem et godt ord med på vejen. Jeg er ganske klar over, at det er rimeligt med en revision af statsbane-